

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3797/2023
09.11.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., Општина Блаце, чији је пуномоћник Небојша Милосављевић, адвокат из ..., против туженог ЈКП "Блаце" из Блаца, чији је пуномоћник Предраг Томовић, адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2676/2023 од 19.07.2023. године, у седници одржаној 09.11.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2676/2023 од 19.07.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Куршумлији П1 36/2023 од 18.05.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се поништи решење директора туженог бр. .. од 02.02.2023. године, којим је тужиоцу отказан уговор о раду бр. .. од 19.11.2004. године и да се наложи туженом да тужиоца врати на послове и радне задатке код туженог. Ставом другим изреке, наложено је тужиоцу да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 34.500,00 динара.

Апелациони суд у Нишу је, пресудом Гж1 2676/2023 од 19.07.2023. године, одбио као неосновану, жалбу тужиоца и потврдио пресуду Основног суда у Куршумлији П1 36/2023 од 18.05.2023. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану пресуду, применом одредбе члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20) и утврдио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју Врховни суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био у радном односу код туженог по основу уговора о раду бр. .. од 19.11.2004. године, на радном месту "...". Упозорењем бр. .. од 01.11.2022. године, тужилац је упозорен на учињену повреду радне обавезе из члана 9. став 2. тачка 7. Анекса Уговора о раду, којом је предвиђено да послодавац може запосленом да откаже уговор о раду ако неоправдано, узастопно изостане са рада четири радна дана или највише пет радних дана са прекидима у току једне године. У упозорењу је наведено да је тужилац неоправдано изостао са рада 12.10, 13.10, 14.10, 17.10, 18.10, 19.10, 20.10, 21.10, 24.10. и 25.10.2022. године, а да не постоје опште познате околности које су условиле његов изостанак са рада, нити је обавестио послодавца о коришћењу права на боловање. Увидом у лични досије тужиоца утврђено је да је исти и у ранијем периоду код истог послодавца више пута опомињан, а такође му је изрицана и дисциплинска мера, из разлога изостајања са посла и доласка на посао под дејством алкохола. У свом изјашњењу на упозорење од 17.11.2002. године, тужилац је навео да се 12.10.2022. године јавио доктору у Дому здравља "Блаце" због болова које је осећао, па му је он преписао ињекције и да је обавестио директора да не може да дође да ради, па је тражио да му дозволи коришћење годишњег одмора. На основу извештаја Дома здравља "Блаце" утврђено је да се тужилац 12.10.2022. године јавио Служби за здравствену заштиту одраслог становништва, да је био прегледан од стране ординирајућег лекара и преписана му је терапија, али да он није примио терапију, нити се више јављао на преглед. Решењем туженог бр. .. од 02.02.2023. године, тужиоцу је отказан уговор о раду бр. .. од 19.11.2004. године, са припадајућим анексима, јер је својом кривицом учинио повреду радне обавезе из члана 9. став 2. тачка 7. Анекса уговора о раду бр. .. од 24.05.2007. године, која се огледа у недоласку на посао, више узастопних радних дана и то: 12.10.2022 године, 13.10.2022, 14.10.2022, 17.10.2022, 18.10.2022, 19.10.2022, 20.10.2022, 21.10.2022, 24.10.2022. и 25.10.2022. године, без дозволе или обавештења послодавца.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су тужбени захтев тужиоца одбили, налазећи да је предметно решење о отказу уговора о раду правилно и на закону засновано, у ситуацији када тужилац своје одсуство са рада није оправдао ни по основу коришћења годишњег одмора, ни по основу потврде о привременој спречености за рад, у смислу одредбе члана 103. Закона о раду, па је побијано решење донето применом одредбе члана 179. став 2. тачка 5. Закона о раду ("Службени гласник РС", бр. 24/2005 ... 95/2018).

По оцени Врховног суда, нижестепени судови су правилно применили материјално право.

Одредбом члана 179. став 2. тачка 5. Закона о раду, прописано је да послодавац може запосленом да откаже уговор о раду који својом кривицом учини повреду радне обавезе и то, између осталог, ако учини другу повреду радне обавезе утврђену општим актом, односно уговором о раду. На основу одредбе члана 179. став 3. тачка 2. истог Закона, послодавац може да откаже уговор о раду запосленом који не поштује радну

дисциплину и то ако не достави потврду о привременој спречености за рад, у смислу одредбе члана 103. тог Закона. На основу одредбе члана 103. став 1. Закона о раду, запослени је дужан да најкасније у року од три дана од дана наступања привремене спречености за рад, у смислу прописа здравственог осигурања, о томе достави послодавцу потврду лекара која садржи и време очекиване спречености за рад.

Правилник о дисциплинској и материјалној одговорности туженог од 15.05.2015. године, у одредби члана 9. став 1. тачка 17., предвиђа да неоправдано узастопно изостајање са посла три радна дана или неоправдано изостајање са рада највише пет радних дана са прекидима у току једне године, представља тежу повреду радних обавеза и дужности. Ставом другим тог члана Правилника, предвиђено је да се за ову повреду могу изрећи дисциплинска мера, новчана казна, привремено удаљење са рада без накнаде зараде или отказ уговора о раду. На основу одредбе члана 9. став 2. тачка 7. Анекса уговора о раду бр. .. од 24.05.2007. године, предвиђено је да послодавац запосленом може отказати уговор о раду ако неоправдано узастопно изостане са рада четири радна дана или неоправдано изостане са рада највише пет радних дана са прекидима у току једне године.

У конкретном случају, тужилац је неоправдано одсуствовао са посла 12.10.2022 године, 13.10.2022, 14.10.2022, 17.10.2022, 18.10.2022, 19.10.2022, 20.10.2022, 21.10.2022, 24.10.2022. и 25.10.2022. године, па му је послодавац (тужени), доставио упозорење на постојање разлога за отказ уговора о раду, а тужилац се изјаснио на упозорење. Имајући у виду да је тужилац учинио повреду радне обавезе неоправданим одсуством са посла више од пет радних дана, у ком периоду није био привремено спречен за рад, нити је користио годишњи одмор, правилан је закључак нижестепених судова да је побијано решење о отказу уговора о раду правилно и на закону засновано, у смислу одредбе члана 179. став 2. тачка 5. Закона о раду, у вези одредбе члана 9. став 1. тачка 17. Правилника о дисциплинској и материјалној одговорности туженог од 15.05.2015. године. Поступак утврђивања одговорности тужиоца за непоштовање радне дисциплине у погледу повреде радне обавезе утврђене општим актом послодавца, спроведен је у свему у складу са одредбама члана 180. и 181. Закона о раду, тако што је, утврђено постојање одговорности тужиоца за повреду радне дисциплине која му је стављена на терет, па због тога тужилац неосновано у ревизији указује на погрешну примену материјалног права.

Правилна је и одлука о трошковима парничног поступка, јер је донета правилном применом одредбе члана 153. став 1. и 154. Закона о парничном поступку.

Из изложених разлога, Врховни суд је одлуку као у изреци донео применом одредбе члана 414. став 1. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**